

VALOKEILA

XXVI OULUN KANSAINVÄLISEN LASTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

Temppeliritarit valkokankaalla jälleen!

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

KOLUMNI

VALOKEILASSA

Mikä tekee elokuvasta hyvän?

Valot himmenevät. Haistan popcornin suolaisen aromin. Haluaisin maistaa omiani, mutta päätän säästää ne myöhemmäksi. Mainokset eivät tunnu loppuvan. En voi vastustaa kiusausta. Käteni vipeltävät kuin itsestään pahviselle popcorn-tötterölle. Vihdoinkin alkutekstit ilmesytyvät valkokankaalle.

Mikä tekee elokuvasta hyvän? Parhaillaankatselemani elokuvan musiikki on kuin suoraan unelmistani. Olisiko salaisuus siinä? Mutta siihen sisältyy muutakin. Luontevat näyttelijät on ainakin hyvä olla olemassa. Tietenkin elokuvaa on kiva katsoa vatsa täynnä ja eväät mukana. Salaisuuksiin pitää kuulua onnistunut toteutus. Ja totta kai juonen pitää olla mielenkiintoinen!

Elokuvan juoni alkaa olla huipussaan. Popcorn-tötteröni tyhjenee tiuhaan tahtiin. Musiikki hiljenee, valot kirkastuvat ja tajuan, että elokuva on ohi. Huomaan vielä yhden hyvän elokuvan ominaisuuden. Elokuvan on oltava sopivan pituinen.

Sopivan pitkiä elokuvahetkiä teille!

KATRIINA KUKKONEN
SUSANNA PERHOMAA

Nukun Sanataidekoulun
10-12-vuotiaiden ryhmä

Ryöväreitä ja suuria tunteita

Eräänä yönä hurjan ukkosmyrskyn raivotessa taapahtuu kaksi asiaa, joita ei Matiaksenlinnan ryövärijoukko ole eläissään nähnyt: salama halkaisee linnan kahtia ja ryöväriruhtinaalle Matiakselle ja hänen vaimolleen Loviisalle syntyy tytär, Ronja.

Koko Matiaksenlinna rakastaa Ronjaa eikä hänen todentotta tarvitse kasvaa kurjuudessa, vaan ryöväreiden tarinoista ja juhlista sekä äitinsä Loviisan huolenpidosta nauttien. Kaikista tärkeintä Ronjalle on kuitenkin isä Matias. Heidän erikoislaatuinen suhteensa on molemminpuolista kunnioitusta ja ihailua täynnä.

Perheensä lisäksi Ronja rakastaa luontoa. Hän tuntee Matiaksen-metsän asukkeineen kuin omat taskunsa ja oppii kantapäähän kautta tärkeimmän: pelätä ei saa.

Eräänä päivänä kuitenkin huomataan Matiaksenlinnassa jotain ennenkuulumatonta: ryövärijoukon pahimmat kilpailijat Borgaryövärit ovat astuneet asumaan linnan toiseen puolikkaaseen! Vihollisia erottaa enää linnojen väliin jäänyt syvä Helvetinkuilu. Tästä alkaa tapahtumaketju, jossa Ronjan henki, isän ja tyttären suhde ja ryöväreiden tulevaisuus ovat vaakalaudalla.

Luin Ronja Ryövärintyttären viimeksi ala-asteella. Pidän kirjasta paljon jo silloin ja nyt monen vuoden jälkeen yllätyin! Kirjasta löytyi niin paljon kaikenlaista: moniulotteisia persoonia, vaikeita teemoja ja tarina kulkee hienosti.

Lindgrenin kerronta on satuun sopivaa, simppeleä ja kujeilevaa. Suosittelen jokaista verestämään lukukokemuksiaan ja toteamaan kliseen:

Ronja Ryövärintytär ei todellakaan jää pelkäksi lastenkirjaksi!

REETTA LAHTINEN

Nukun Sanataidekoulun
Miete-ryhmä

Ronja Ryövärintyttären on kuvittanut Ilon Wikland

Astrid Lindgren: Ronja Ryövärintytär
Kuv. Ilon Wikland
Suom. Tuula Taanila
WSOY, 1981

LEFFA-ARVIO

En gardé!

Ennen elokuvan alkua mietin jopa hieman kauhunsekaisin tuntein, millainen mahtaa olla tanskalais-latvialais-brittiläisenä yhteistyönä toteutettu nukkeanimaatio Kolmesta muskettisoturista.

Elokuvan päästyä vauhtiin unohdin mietteeni ja minut imaistiin mukaan nuoren D'Artagnanin elämään. Hän lähtee kotoaan liittyäkseen

Ranskan kuninkaan musketööreihin, mutta matkalta ei puutu mutkia. Ilkeä kardinaali Richelieu juonii kuningasta vastaan ja D'Artagnan lähetetään Englantiin noutamaan kadonneita jalokiviä apunaan Athos, Porthos ja Aramis.

Katsoessani elokuvaa en voinut kuin ihaila animaatortorien työtä. Nuket liikkuvat sulavasti, ja varsinkin miekka-

taistelu kardinaalin vartijoita vastaan hiveli silmiä. Ainoa miinuspuoli oli tekstityksen sekavuus elokuvan alkupuolella. Se kuitenkin unohdettiin nopeasti D'Artagnanin huikeaa seikkailua seurattaessa.

HANNA KERÄNEN

Nukun Sanataidekoulun
Miete-ryhmä

Kolme muskettisoturia Tanska 2006
Ohjaus: Janis Cimermanis
Kesto: 75 min
Esitykset: Rio la klo 14

Svenistä paljastuu yllättäviä luonteenpiirteitä

Uudenlainen ritarisatu

Yleinen käsitys on, että elokuvan jatko-osa on aina ensimmäistä osaa huonompi. Giacomo Campeotton ohjaama Temppeleliritarien Aarre II kuuluu kui-tenkin eri kategoriaan.

Elokuvasa seikkailevat neljä nuorta, Katrine, Matias, Nis ja Fie, yrittävät pelastaa Katrinen isän, joka on nuorten luulon mukaan joutunut Mustan veljeskunnan vangiksi.

Ei ihan perheen pienimmille

Elokuvan suosituskäyrä on 8 vuotta ja ihan syystä. Edeltäjänsä nopeampi ja selvästi toiminnallisempi elokuva ei ehkä sovi perheen pienimmille tiiviiden taistelukohtauksien ja hie-man epäsovivan kielen vuoksi. Katsomassa olleita koulu-laisia päähenkilöiden heitot

kuitenkin naurattivat suuresti.

Äänimaailma onnistuu loistavasti ja taustamusiikki tekee kohtauksista tunnelmal-lisempia ja vauhdikkaampia. Elokuvan tapahtumapaikka, pääosin Gotlanti, on mitä osuvin valinta kuvauspaikaksi.

Jos ei ole sattunut katso-maan ensimmäistä osaa eloku-vasta, juoneen voi olla hieman vaikeampi päästä mukaan. Se on tehty nuoria katsojia ajatel-len, mutta esimerkiksi lukio-laisia tarina tuskin kiinnostaa suuremmin. Hieman kliseinen tarina on ympätty täyteen en-nalta arvattavia repliikkejä ja tapahtumia, mutta juuri sellai-

sia lastenelokuvat yleensä ovatkin. Muutama onnistu-nut ja yllättäväkin juonen-käänne mahtuu mukaan, sillä ihan tavallinen ritaritarina kyseessä ei kuitenkaan ole.

Historiallista draamaa

On mukava huomata, että nykypäivään sijoittuvassa elokuvassa on yhteyksiä merkittäviin historiallisiin ta-pahtumiin ja viittauksia muun muassa uskonnollisiin ker-tomuksiin. Lastenelokuvasi tähän on tungettu yllättävän paljon ylidramaattista suh-demössöä ottaen huomioon elokuvan tyylilajin. Muuten ihan katsottavaa eloku-vaa latistaa paikoin näyt-telijöiden teennäisyys ja juonen etenemisen nopeus. Puoleentoistatuntiin on tiivistetty aika määrä tapahtumia, mutta toisaalta yhtään hitaampi juonenkulku tai pitempi kesto ei olisi sekään hyvä asia.

Loppujen lopuksi elokuva oli ihan virkistävä kokemus ja voisin suositella sitä vai-kapa 13-vuotiaalle pikku-veljelleni. Teatterista lähtiessämme olo oli hieman unettava, mutta tyytyväinen.

AMANDA MAANINKA
ANTTI KONTTAINEN

**Nukun Sanataidekoulun
Miete-ryhmä**

**Giacomo Campeott:
Temppeleliritarien arre II
Tanska, 2007, 90 min
Yli 8-vuotiaille
Esitykset: Nuku la klo 14**

PIENTEN PALSTA

Nukun Sanataidekoulun 5–6-vuotiaiden kerhon tarinoita:

Oli kerran anka ja myös maija. Ne meni naimisiin mutta anka halusi asua vedessä ja maija halusi asua meressä.

TIIA

Olipa kerran anka jolla oli hanska mukanaan hän laittoi sen käteen mutta kuoli samantien koska hanska oli myrkkykäsine.

SAKU

Oli kerran anka joka laittoi käsineen, mutta käsine alkoi puhumaan. Sitten se meni hiihtämään sitten se lähti autoon se näki dinosauruksen joka näytti merkkiä se tapasi maijan ja näki myös liskon poliisi asui tiellä mutta olikin toripoliisi.

TIIA

Lapanen asui kengässä mutta kenkä asui lapasessa. Molemmat asui toisessaan.

Toinen menee omaan kotiin niin toinen ei pääse omaan kotiin

VEETI JA VIIVI

NUKUN SANATAIDEKOULUN 5–6-VUOTIAIDEN KERHOLAISTEN TARINAT
KIRJASI SANATAIDEOPETTAJA ULLA-MAIJA LOUHELA

TOIMITUS

Päätoimittajat: Anna Anttonen ja Kati Inkala

Toimitus: Katriina Kukkonen, Susanna Perhomaa, Reetta Lahtinen, Hanna Keränen, Siiri Wickström, Saku Kontturi, Tiia Vakkala, Veeti Taimisto, Viivi Immonen, Ulla-Maija Louhela, Amanda Maaninka, Antti Konttainen

Taitto: Beata Baumann ja Maarit Itkonen

Julkaisija: Nukun Sanataidekoulu ja Oulun kansainvälinen lastenelokuva festivaali

Painos: 400 kpl

Lisätietoja elokuvafestivaalista:

www.ouka.fi/lef

ELOKUVISSA

Elämäniloa ja tyttöenergiaa!

Kukapa haluaisi kauniina kesäpäivänä kitkeä mansikamaata? Ei ainakaan Tommi ja Annika, jotka kotitöihin kyllästyneinä karkaavat kotoa elokuvassa Peppi Pitkätossu karkuteilla. Karkulaisten mukaan lähtee myös Astrid Lindgrenin rakastettu rämäpää, Peppi Pitkätossu.

Inger Nilssonin näyttölemä punapää on tempauksineen elokuvan kantava voima. Elokuvan juoni rakentuu kar-

kumatkalla vastaan tulevista hankaluuksista ja siitä miten Pepin voimat, nokkeluus tai asenne ne ratkaisee. Matkan varrella ystävykset mm. lentävät autolla ja joutuvat vankilaan.

Elokuva on valmistunut vuonna 1970, ja se näkyy. Leikkaustekniikka on puutteellista. Elokuvasa välit-tyvä tunnelma, lasten nauru ja Etelä-Ruotsin pikkukylät, eivät kuitenkaan kärsi

kuvausteknisistä puutteista. Olle Hellbomin ohjaama elokuva pursuaa elämän iloa, tyttöenergiaa, ja saa katsojan varmasti hyvälle mielelle. Peppi karkuteilla on lasten elokuva, joka sopii aikuisillekin paremmin kuin hyvin.

SIIRI WICKSTRÖM

**Nukun Sanataidekoulun
Miete-ryhmä**

**Peppi Pitkätossu karkuteilla
Ruotsi 1970, 100 min
SALLITTU
Esitykset: Rio ke klo 18**